

ИЗ "СВ. ЕВАНГЕЛИЕ ОТ МАТЕЯ"

ПРИТЧА ЗА СЕЯЧА (Мат. 13:1-23)

1. А като излезе оня ден от къщата, Иисус седна край морето.
2. И събра се около Него много народ, тъй че Той влезе в кораба и седна; а целият народ стоеше на брега.
3. И говори им много с притчи, като казваше: ето, излезе сеяч да сее;
4. и когато сееше, едни зърна паднаха край пътя; и долетяха птици и ги изкълваха.
5. Други паднаха на каменисто място, дето нямаше много пръст; и скоро поникнаха, понеже пръстта не беше дълбока.
6. А когато изгря слънце, бидоха попарени и, понеже нямаха корен, изсъхнаха.
7. Други паднаха в тръни, и израснаха тръните и ги заглушиха.
8. Други паднаха на добра земя и почнаха да дават плод: едно сто, друго шейсет, а друго трийсет.
9. Който има уши да слуша, нека слуша!
10. И като се приближиха до Него учениците, рекоха Му: защо с притчи им говориш?
11. А Той им отговори и рече: защото вам е дадено да узнаете тайните на царството небесно, а тям не е дадено;
12. защото, който има, нему ще се даде и ще му се преумножи; а който няма, и това, що има, ще му се отнеме;
13. затова им говоря с притчи, понеже те гледат, а не виждат, и слушат, а не чуват, нито разбират;
14. и над тях се сбъдва пророчеството на Исаия, което казва: "с уши ще чуετε, и няма да разберете; с очи ще гледате, и няма да видите;
15. защото сърцето на тия човеци е закоравяло, и с уши тежко слушат, и затворили са очите си, за да не би някога с очи да видят и с уши да чуят, и със сърце да разберат, та да се обърнат, и ги изщеря".
16. Вашите пък очи са блажени, задето виждат, и ушите ви - задето чуват;
17. защото, истина ви казвам, мнозина пророци и праведници са много желали да видят, каквото вие виждате, и не видяха, и да чуят, каквото вие чувате, и не чува.
18. Вие, прочее, чуйте, какво значи притчата за сеяча:
19. при всекиго, който слуша словото на царството и не разбира, дохожда лукавият и грабва посеялото в сърцето му: ето кого означава посеяното край пътя.
20. А посеяното на камъни е онзи, който слуша словото и веднага с радост го приема,
21. ала няма в себе си корен и е непостоянен: кога настане скръб или гонение заради словото,

тозчас се съблазнява.

22. А посеяното в тръни е онзи, който слуша словото, но грижите на тоя век и примамливото богатство заглушават словото, и то бива безплодно.

23. Посеяното пък на добра земя е онзи, който слуша словото и го разбира и който принася плод: един дава плод сто, друг шейсет, а друг трийсет.